

זמני השבת בפינסק:

- הדלקת נרות: 20:23
- מנחה ע"ש: 20:25
- שחרית: 9:30
- מנחה: 20:10
- יציאת השבת: 21:40

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, בלרוס

חדש בפינסק

- השבוע נפתח מחנה "יד ישראל 2 - בניס". המחנה נמצא בקמפוס סטאוּבְצִי שע"י העיר מיר. במחנה כ-60 בניס מרחבי בלרוס. המדריכים במחנה הם תלמידי ישיבת "פאר ישראל" ומדריכים נוספים מישראל, ארה"ב ואנגליה.
- זמני השבת במחנה בנות: הדה"נ 20:23 מוצ"ש 21:41 (אופק מינסק)
זמני השבת במחנה בניס: הדה"נ 20:26 מוצ"ש 21:43 (אופק מיר)

פניני הפרשה

הרב אליעזר רפאל כרז'א

אף אחד לא יוכל לטעון שהכריחו אותו. הקב"ה באמצעות התורה הקדושה מעניק בחירה חופשית וברורה לאדם בין שמירת המצוות וחיים טובים וברכה, או אי ציות לתורה הקדושה עם כל המשתמע מכך, חס ושלום. כל אחד ואחד חופשי לשפר את מצבו על ידי התחזקות בעבודת השם. כל פסיעת התקרבות למקור הברכה מועילה לחלץ את האדם ממצבים קשים, כי הוא מתרחק מגורמי הקללה. ואם הוא בוחר בקללה, שלא יבכה, כפי שהסבתות אמרו: איך שתסדר את המיטה, ככה תישן! לפעמים, אדם הנתון תחת לחץ פורק עול דווקא במקום שהיה צריך לחזור בתשובה. עליו לדעת שזאת העמקת בור הקללה. ישועת הפרט תלויה בבריחה אל מקור הקדושה.

משל למה הדבר דומה? למלך שהיה לו בן יחיד, הנסיך האהוב, שסבל מכאבים בשתי רגליו. עם הזמן החמיר המצב, עד כדי כך שרגלי הנסיך החלו להכחיל, והתפתח נמק, השם ירחם. המלך קרא בדחיפות לשר הבריאות, שיחיש את גדולי הרופאים מכל קצוות המלכות היישר אל הארמון. הרופאים התייצבו לאלתר, בדקו את הנסיך בקפדנות, ובפיהם בשורה קשה: כדי לעצור את התפתחות הנמק, יש לערוך ניתוח דחוף ולקטוע לנסיך את שתי רגליו.

אתם בטוחים, שאל המלך, שאין תקנה אחרת? הרופא הראשון, מגדולי הכירורגים, השפיל את מבטו והשיב בשלילה. רופא דגול נוסף, הפרופסור הראשי לרפואה אמר, אני מצטער אדוני המלך, אין מנוס מלקטוע, ולהתפטר מגורם הבעיה. המומחה השלישי, האורתופד, אף הוא הביע את הסכמתו. צערו של המלך לא ידע גבול.

והנה, כמו רוח סערה, פורץ הסנדלר המלכותי אל תוך הפלטרין. בקוצר נשימה השליך את עצמו אל רגלי המלך. אדוני המלך, אמר הסנדלר, שמעתי שהנסיך חולה מאד ברגליו. הרשה נא לי לבדוק אותו. כל הרופאים החלו לצחקק ברוב לעג: הסנדלר מתיימר להבין יותר טוב מאתנו?! שר הבריאות התרגז, וקרא למפקד המשמר לסלק את הסנדלר החצוף, שהעזי לפרוץ אל תוך הארמון ללא רשות. אולם המלך הרים את ידו: הניחו לו, אמר, הוא ואבותיו סנדלרים מומחים מימים ימימה, ועושים בנאמנות נעליים לי ולאבותיי ולאבות אבותיי מאז שנוסדה המלכות. מה בשורה בפיך, שאל המלך את הסנדלר.

אדוני יודע, פתח הסנדלר, קיבלתי מאבותיי מסורה ברורה על כל בעיות הרגליים. הרשה נא לי לבדוק את רגלי הנסיך. המלך הסכים, לעיני הרופאים הצופים בתדהמה. הסנדלר ניגש לנסיך, הוריד את הנעליים מרגליו, והכריז: אדוני המלך, הנסיך נועל נעליים זרות לרגליו, שאין הן מתוצרת ידי. הן אינן מעור אמיתי, אינן בריאות, קטנות עליו בשני מספרים ומפריעות לזרימת הדם ברגליו. שישכב במיטה ללא נעליים משך שלושה ימים, ויטבול את רגליו כל שעה במים חיים צלולים, עד שתתחדש זרימת הדם לאזור הכחול, ועד שאביא לו נעליים חדשות, נוחות, ומתאימות שאעשה עבורו. חלילה מלקטוע, רק נחליף לו נעליים!

אין לתאר את שמחת המלך וכל ממלכתו, חוץ מהרופאים ויועצי הכזב. עצת הסנדלר התקבלה והנסיך ניצל.

הנמשל: עם ישראל נמשל לנסיך החולה, כאשר הנמק ברגליו מסמל את הגלות המרה. רגליו הם חייו כיהודי, תקומתו כאדם. הרופאים הם יועצי הכזב - המשכילים, הפילוסופים, והמודרניים. הנעליים הזרות הן תרבות הגויים, שהן סיכנו את עצם חיי בן המלך, עם ישראל. הנעליים הטובות הן חיי תורה, והסנדלר הוא צדיק הדור.

הכופרים, אנשים הרחוקים מתורה, מייחסים את הצרות של עם ישראל בגלות המרה לעובדת היותנו יהודים מאמינים המקיימים את התורה. אלה יוצרים מיני תנועות שינוי בעם ישראל, כגון הרפורמה, ההשכלה, והציונות, ומתבססים על בריחה מתורה ומצוות, השם ירחם, כפתרון לצרותיהם של ישראל. ובכן, כולם מבקשים לקטוע את אותו איבר שכלל ישראל עומד עליו - התורה הקדושה - שהיא הסיכוי היחיד להביא לישועה.

אילו כלל ישראל היה הולך שבי חס ושלוש אחר יועצי הכזב, אזי העם היה כמו קטוע רגליים, חסר תועלת לחלוטין, כמו מתנוון חסר עתיד. והנה בא צדיק הדור, שכל האינטליגנציה המתבוללת ונוגנת לו, אך בעצתו הפשוטה הקוראת לעם ישראל להתחזק בלימוד התורה, קיום המצוות, ותיקון המידות, הוא מציל את חיי האומה הישראלית. גדול הדור מלמד לעם קדוש את צורת החיים המתאימה לו, שהם חיים של תורה כאמור, כמו סנדלר המנעיל נעליים מתאימות לרגלי הלקוח. שיטת הצדיק היא קבלה מדור לדור מאז הר סיני, מה שאין כן ביועצי הכזב, שכמו מוץ ברוח, היום כאן ומחר אינם. עצת הצדיק מוציאה את ישראל מכלל קללה לכלל ברכה, חיים טובים ושלוש. שזנכה כולנו, אמר! (breslev.co.il)

בית חופץ חיים...
אצל החתן הגדול
מרן החפץ חיים בראדין
בכ"ד באלול יום האירעייט
 יציאה במוצ"ש נעלים וילך - א' דסליחות
 חזרה בתוך 24 שעות

ווארשין
 ציון ר' חיים מוולוז'ין
 ישיבת וולוז'ין - עץ חיים

ראדין
 ציון מרן החפץ חיים
 ישיבת ראדין

מיר
 ציון ר' ירוחם הלוי ליבוביץ "המשגיח"
 ישיבת מיר

מחיר מבצע \$999
 מספר המקומות מוגבל

057-3128882 052-5833181
 radin5769@gmail.com

זכר צדיק לברכה

- ר' אהרן ב"ר יצחק מטרבלי
 - ר' אפרים זלמן ב"ר מנחם מאניש מרגליות מברוד
 - ר' שמואל מיוחס
 - ר' אברהם חיים ב"ר נפתלי צבי מליניץ
 - ר' יעקב משולם ב"ר מרדכי זאב אורנשטיין מלבו
 - ר' ישראל יעקב ב"ר חיים פרץ קנייבסקי, הסטייפלר
 - ר' נח נפתלי ב"ר ישראל יעקב מקוברין
 - ר' יואל טייטלבוים מסאטמאר
 - ר' יהושע ב"ר יוסף חריף מקראקא
 - ר' אברהם מרדכי ב"ר יצחק מאיר אלטער
 - ר' נחום בער ב"ר שלום יוסף פרידמן מרוזין
 - ר' יוסף דוד ב"ר צבי אריה לייב מאליק
 - ר' נתן קורנל מירושלים
 - ר' נפתלי צבי יהודה ב"ר יעקב ברלין
 - ר' שמואל ב"ר צבי סלנט מירושלים
 - ר' מנחם מנדל ב"ר אריה לייב אלטר מפאביניץ
 - ר' אליעזר זוסיא פורטוגל מסקולען
 - ר' דוד הנגיד ב"ר אברהם, נכד הרמב"ם
 - ר' חנוך דוב ב"ר שמואל מאלעסק
 - ר' יהושע צייטלין משקאלוב
 - ר' ישראל מלייפציג ב"ר יצחק מבויאן
 - ר' מנחם מנדל ב"ר אהרן לנדא מסלודוביץ
 - ר' משולם זלמן יונתן ב"ר אריה ליבוש ליפשיץ
 - ר' שאול ב"ר חיים מלובלין
 - ר' שמואל אבוהב
- (zadikim.org)

סיפור לשבת

הדבר לא מצא חן בעיני אביה והוא חקר אותה כדי לגלות בדיוק מה התרחש. כאשר שמע את תשובותיה הוא צעק בחימה על מאיר: "מה עלה בדעתך להתחתן עם הגברת הצעירה הזאת? אולי האידיויטים האלה לא מבינים את ההשלכות של כתובה וטקס קידושין בפני עדים, אבל אם אתה באמת חסיד ותלמיד ישיבה כמו שאתה נראה, אז אתה בטח יודע היטב מה משמעותם. לא קלטת שהם עושים ממך צחוק?"

וכדי להבהיר את עצמו הוא סטר לצעיר התם על פניו. אולם במהרה הוא שינה את דעתו בעניין ואמר לעצמו, "מאחר שאני כבר תקוע עם הנווד הזה, אצטרך לדבר איתו בנימוס כדי שאוכל לצאת מהבלגן הזה. אחרת הוא עוד עלול לעגן את ביתי לנצח".

הוא שינה את נימת דיבורו, ביקש מן הצעיר לתת לבתו כתב גירושין והבטיח לו עשרים רובלי כסף עבור הטרחה. להפתעתו, הצעיר – שהיה נראה כעני מרוד – סירב. בעל הפונדק העלה את גובה ההצעה שלו מספר פעמים, אולם בכל פעם נתקל בסירוב דומה.

"אתה יכול להפסיק לשחד אותי", אמר מאיר לבסוף. "בוא ואסביר לך מה באמת קורה כאן. הרבי שלי אמר לי להסכים לשידוך הראשון שיוצע לי, וזה מה שעשיתי. אולי החבורה הזאת ראתה את כל העניין כבדיחה, אבל אני לקחתי את זה ברצינות. קיבלתי את ההצעה בהתאם להנחיותיו של הרבי ובהחלט לא אסוג מך ללא הוראה מפורשת מן הרבי. אם אינך מסכים לשידוך, בוא ונלך לרבי יחדיו וניתן לו להכריע".

בעל הפונדק ההמום הבין שאין לו ברירה אלא לנסוע למעזריטש. בהגיעם לשם, הוא שטח תלונתו בפני המגיד. "יום אחד, כשנעדרתי מביתי, הגיע הקבצן הזה, האמין לחבורת הבדחנים שאמרו לו שבתאי היא אחותם וקיבל את הצעתם לשאתה לאישה. לאחר מכן הם עשו חופה והוא נשא אותה בפני עדים! הצעתי לו מתנת כסף כדי שיתן לה גט, אבל הוא לא מסכים לכך ללא הסכמתך המפורשת. אני מוכן עכשיו להציע לו מאה רובלי כסף כל עוד יסכים לתת לבתי גט".

"אני אדון בכך עם הצעיר", אמר המגיד.

כאשר חזר בעל הפונדק לאחר שעות מספר, אמר לו המגיד: "שוחחתי בעניין הגירושין עם הצעיר והוא מסכים – בתנאי שתיתן לו אלף רובלי כסף. אך מה ביחס לבתך? האם לא הגיעה השעה שהיא תינשא לאיש? הרשה לי להציע לך שידוך מצוין עבורה. אני מכיר אדם צעיר, יהודי מלומד וירא שמים, המגיע ממשפחה בעלת שושלת נאה וטובה והוא עצמו איש בעל אופי מצוין..."

"אני אקבל בשמחה כל אדם שתמליץ עליו, רבי", אמר בעל הפונדק, שרחש כבוד רב למנהיג החסידי המפורסם.

"לחתן המיועד יש רק חיסרון אחד", המשיך המגיד. "הוא קבצן, ובשל עוניו הוא עושה רושם עלוב ולא אטרקטיבי. אך עכשיו הסתדר גם עניין זה. אתה רואה, זה עתה הוא קיבל אלף רובלי כסף שהוא יביא עמו לנישואין. כך לא תפסיד כלום אם 'תקנה' את 'הבעל הראשון'..."

"אתה רואה", סיכם הרבי דוב בער ואמר, "אין צורך בגט ובנישואין נוספים. אני מבטיח לך: זה שידוך מן השמיים. אני מאחל לשניכם לנסוע הביתה ולזוג הצעיר לחיות באושר".

בעל הפונדק לקח אל לבו את עצת הרבי והלך הביתה בשמחה עם חתנו, ובני הזוג הטרי חיו את חייהם המשותפים בהרמוניה וברוב טובה.

חסיד רווק צעיר בשם מאיר בילה את תקופת החגים בחצר הרבי שלו, הרב דוב בער, המגיד ממעזריטש. כשהגיעה השעה להיפרד לשלום ונתנו לו להיכנס לחדרו של הרב, הוא התלונן על קשייו למצוא אישה. בשל מצבו הכלכלי העגום איש לא הציע לו שידוך. "לך לשלום", אמר הרבי. "ואת הצעת הנישואין הראשונה שתבוא אליך – קבל".

בדרכו הביתה לן האיש הצעיר למשך הלילה בפונדק כפרי שבו הוא מצא קבוצת לא יוצלחים שבזבזו את זמנם בשתייה ובבדיחות טיפשיות. כיוון שהיה לו קר הוא מצא מושב בפינה ליד האח הבערת. הוא ניסה שלא להתבלט, אך הפוחחים גילו אותו וביקשוהו לדעת מהיכן הוא מגיע ובמה הוא עוסק. הוא אמר להם מהי עיר הולדתו ואמר להם שזה עתה היה אצל המגיד ממעזריטש. "מה רצית מן הרבי?" הם חקרוהו.

הוא אמר להם: "ביקשתי מן הרבי להתפלל לאלוקים שיעזור לי לפגוש את רעייתי המיועדת, ואז הוא אמר לי שאצטרך להסכים לשידוך הראשון שיוצע לי".

מששמע זאת אחד מן החבורה, הוא קפץ והכריז: "מצוין! יש לי שידוך מצוין עבורך. אחותי היא גרושה טרייה ויש לה נדוניה של מאה רובלי כסף – והיא אפילו נמצאת כאן! אם אתה מסכים, נוכל לסגור את השידוך תיכף ומיד!" למעשה, לאותו לא-יוצלח לא היה שום קשר לאותה אישה צעירה. היא הייתה בתו של בעל הפונדק העשיר, שנעדר מביתו באותה שעה.

מאיר ענה בקור רוח: "טוב, אני מסכים".

הפוחח רץ לתוך המטבח, הסביר לבחורה את הבדיחה וביקש ממנה לשחק את תפקיד הרעייה המיועדת, באומרו שזה יהיה מצוין לעסקי הפונדק, שכן לבטח יזמנו משקאות רבים כדי לחגוג את המאורע. בתמימותה, היא הסכימה לכך, וכאשר שבה לחדר האורחים קידמוהו כולם בתרועעות רמות ובמחייאות כפיים.

כדי לפנק את החסיד הצעיר לכבוד האירוסין הלא שגרתיים, הזמינה חבורת הפוחחים וודקה. הם שתו "לחיים" ובירכו את הבחור וכל העת צחקו מאחורי גבו. ואז אחד מהם הציע הצעה נוספת: "למה שלא נארגן את טקס הנישואין מיד? נוכל לעשות מסיבה אדירה!"

אחד מחבריו התנגד לכך: "אבל אף אחד מאיתנו לא יודע כיצד לכתוב 'כתובה' ולערוך את טקס הקידושין".

מאיר, כששמע אותם, התנדב מיד ואמר שהוא יודע גם לכתוב את הכתובה וגם לערוך את הטקס. בשומעם זאת, הם החלו לצהול אף יותר. הם לקחו מפה לבנה, קשרו אותה לארבעה מקלות מטאטא והחזיקוהו מעל ראשם של בני הזוג בתור חופה. החסיד רשם את הכתובה ולאחר מכן קידש כדן את האישה הצעירה והמצחקת כאשרו החוקית כדת משה וישראל.

רעיו נהנו כעת מן הבדיחה שלהם עד כדי כך, שהם משכו בכובעו מכל עבר, לעגו לו ללא כל מעצורים ואפילו החלו להכותו מעט. כשראה את מצב הדברים, הצעיר נמלט משם והעביר את הלילה בצריפו של אחד מן הגויים בכפר. בבוקר הוא העז להתקרב לדלת הפונדק, אך חשש להיכנס פן יחטוף שוב מכות. בדיוק באותו רגע הוא שמע את אחד המשרתים באומרו, "הנה מגיע 'אבי הכלה'!".

הצעיר ניגש לבעל הפונדק ואמר לו, "מה שלומך, חותני?"

בעל הפונדק נרתע קצת. "מי זה? על מה הוא מדבר?" הוא שאל.

ביתו, שיצאה לקדם את פניו, הסבירה: "האיש הצעיר הזה שיעשע אותנו קצת, ואמש עשינו חופה וקידושין רק לשם השעשוע! אתה תשמח כשתשמע כמה אוכל ומשקאות חריפים מכרנו".